

MOCIÓ QUE PRESENTA MOLLET EN COMÚ AL PLE DE L'AJUNTAMENT DE MOLLET DEL VALLÈS, DE SUPORT AL 25 NOVEMBRE,

DIA INTERNACIONAL PER A L'ERRADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

D'ençà d'uns anys, la violència masclista ha estat al centre de moltes de les polítiques públiques de gènere i de les lleis més transcendents en matèria d'igualtat. Això podria semblar una victòria per a posar fi a la violència masclista. Tanmateix, les eines de política pública que s'han anat generant són insuficients atesa la gran dimensió del treball a desenvolupar. No abasten la complexitat de les violències que pateixen les dones, lesbianes i trans.

El moviment feminista ha posat de manifest la necessitat d'abordar la violència masclista en tots els seus àmbits, i no quedar reduïda a una definició restrictiva centrada exclusivament a la violència en la parella. Altres tipus de violències en van quedar fora, el que ha generat noves desproteccions i desajustos que han estat denunciats en els darrers anys persistentment. Per això, s'ha d'abordar amb la mateixa força tots els tipus de violència masclista. Hem d'ampliar la mirada i visibilitzar també la violència institucional, la violència econòmica, les violències sexuals, l'assetjament laboral, la violència vicària, la violència obstètrica, la violència cap a les dones migrades (especialment, exercida a través de la llei d'estrangeria), envers les dones trans o amb diversitat funcional o els feminicidis efectuats fora del marc de la parella. Encara que posteriorment la llei catalana contra la violència masclista ha anat incorporant una mirada més enllà de la parella, tot i així els recursos i serveis d'atenció segueixen enfocant-se molt especialment a un perfil determinat de dona i un tipus de violència.

La crisi social generada per la pandèmia ha evidenciat la vulnerabilitat social de moltes dones, lesbianes i trans i la necessitat de posar en el centre el valor dels treballs de cura. L'economia feminitzada i no remunerada de la cura, ha estat un amortidor de la manca d'inversió en el sistema social i ha agreujat la situació de dones en clara situació de vulnerabilitat. Les violències masclistes també poden convergir amb altres eixos de discriminació, com l'origen, el color de la pell, la situació administrativa, l'edat, la classe social, la diversitat funcional o psíquica, la salut, l'orientació sexual o identitat i expressió de gènere, que fa que impactin de manera agreujada i diferenciada. La interacció d'aquestes discriminacions i situacions s'ha de tenir en compte a l'hora d'abordar les violències masclistes.

Respecte la violència institucional, lluny de la prevenció, protecció i reparació que haurien de garantir les institucions, durant els processos de guarda i règim de visites, en moltes ocasions, es segueix utilitzant l'anomenada Síndrome d'Alienació Parental, especialment contra les dones. Una síndrome inexistent, negada per l'OMS i el CGPJ i prohibida per llei a Catalunya, però que s'aplica molt sovint en processos en els quals hi ha denúncia per violència masclista o d'abusos sexuals a menors. També cal tenir presents els arxivaments per "manca de proves" de les denúncies per assetjament de les treballadores de la llar; o els casos de retirada dels fills i filles per part de la DGAIA basant-se en prejudicis racistes i culturals.

En aquest context de pandèmia, la violència econòmica també està provocant un augment de les precarietats laborals i de la feminització de la pobresa. Tanmateix, aquestes situacions de

precarietat no han anat acompanyades per polítiques públiques que donin suport a les dones, lesbianes i trans en situacions de violència masclista. Moltes persones migrades, afectades per la Llei d'Estrangeria, o amb ocupacions sense protecció laboral ni tampoc social, han quedat excloses dels ajuts i subsidis davant l'emergència social. Aquestes mesures han deixat especialment enrere a moltes dones, lesbianes i trans, que per treballar en l'economia informal són precisament les més vulnerables. Al mateix temps, calen polítiques públiques d'habitatge ambicioses i estructurals que aturin definitivament els desnonaments, ampliiin el parc públic i social de l'habitatge i que sancionin l'especulació immobiliària i l'incompliment de la funció social de l'habitatge.

Posar nom a aquestes exclusions i violències ha estat una de les lluites principals del moviment feminista: visibilitzar-les per poder-les combatre, i per aconseguir que les administracions públiques assumeixin aquesta lluita com una tasca pròpia i desenvolupin sistemes de suport i acompanyament per a totes les dones. Calen canvis estructurals claus per a la prevenció, l'atenció i la recuperació de tota mena de violències masclistes. La violència masclista ha de ser una prioritat, una voluntat real de canviar l'organització política, social, econòmica i cultural androcèntrica.

No ens podem permetre parlar d'igualtat en una societat que manté una estructura que perpètua i reproduïx la violència. Hem de treballar per desarticular el model patriarcal, exigir l'equitat de gènere i que totes les polítiques públiques municipals, inclosos els pressupostos, tinguin perspectiva de gènere i feminista. Revisar tot el funcionament de l'administració municipal per evitar generar victimització i suprimir qualsevol tipus de violència institucional, entenent-la mateixa com la violència exercida per l'administració pública, per acció o per omissió.

Per tot el que s'ha exposat, el Grup Municipal de Mollet en Comú a l'Ajuntament de Mollet del Valles proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER. Mostrar el ferm compromís per l'erradicació de les violències masclistes amb polítiques i mesures que desactivin la violència estructural que sustenta el patriarcat, considerant la diversitat de les dones, adolescents i nenes, la interseccionalitat i l'impacte agreujat i diferenciat quan les violències masclistes es projecten alhora sobre diversos eixos de discriminació.

SEGON. Comprometre a assegurar l'efectivitat dels drets de les dones, adolescents i nenes, a una vida lliure de violències establint procediments i mesures per evitar la violència institucional i depurant responsabilitats quan qui pertany i/o treballa per a l'administració municipal exerceixi actes de discriminació, així com protegint-les front a les discriminacions que puguin causar tercers.

TERCER. Ampliar el pressupost municipal per incidir qualitativament i quantitativament en els diferents àmbits d'intervenció en violències masclistes: sensibilització i prevenció, detecció, atenció, recuperació i reparació. Amb un pla d'abordatge i amb avaluació de l'impacte d'aquesta ampliació i compromís de seguiment.

QUART. Empadronar immediatament totes les dones migrades per tal que no quedin excloses de sistemes d'ajuts, tinguin accés al sistema de salut i al sistema d'atenció social.

CINQUÈ. Elaborar un Pla de xoc contra la feminització de la pobresa i recursos per la inserció laboral de les dones. En concret i com a mínim, plans d'ocupació per dones en situació de Violències masclistes, alta vulnerabilitat, en situació administrativa irregular, etc. Un pla d'ocupació femení que actuï sobre les causes de la feminització de la pobresa i garanteixi condicions per revertir la precarietat dels sectors més altament feminitzats amb impuls de mesures de conciliació i programes d'adaptació al teletreball. El disseny d'aquestes polítiques públiques han de permetre mesurar i monitoritzar la presència de dones migrades i racialitzades, i prendre les mesures correctores oportunes per tal de garantir que estiguin representades en totes les àrees i serveis de l'administració local, i en totes les categories laborals, amb l'objectiu final que el percentatge de treballadores sigui proporcional a la distribució poblacional del municipi.

SISÈ. Garantir l'habitatge social immediat per a dones en situació de violència masclista que estant vivint en condicions de precarietat habitacional, ampliant les places d'emergència i els recursos d'habitatge d'inclusió de les entitats socials. Així com ajuts al lloguer.

SETÈ. Traslladar els presents acords al Ministeri d'Igualtat, la Conselleria d'Igualtat i Feminismes, l'Institut Català de les Dones, els grups polítics del Parlament Europeu, Congrés i Senat i Parlament de Catalunya i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Mollet del Vallès, 17 de Novembre de 2021